

Gyurcsány és a múló id?

2012 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Reggel van, rádió van, s Gyurcsány szavát hallani benne. Hogy ki adott neki lehet?séget erre, nem érdemes kutatni. Nyilván azzal szerelnék le különféle jelenlegi hivatalos emberek a kérdést, hogy demokrácia van, s ennek jegyében ?t is meg kell szólaltatni.

Fura, mert ha Gyurcsány személye és a demokrácia fogalma kerül ugyanarra az asztalra, akkor a magyar polgárnak els?sorban a 2006-os ?szi rend?ri vérengzés jut eszébe. És persze az, hogy hiába volt azóta kormányváltás, Gyurcsányt valahogy mégsem sikerült ezért a vérengzésért elszámoltatni még ebben a fene nagy demokráciában sem. Noha saját maga vallotta be – mit vallotta? saját maga dicsekedett el vele –, hogy miként „segítette” a rend?rség bevetési központjában a huligánok elleni harcot 2006. október 23-án.

Az a furcsa egyébként, hogy Gyurcsányt mint különösen eszes, felvilágosult és innovatív személyiséget ajánlgatta az MSZP vezetésébe 2003 tavaszán Medgyessy Péter akkori miniszterelnök. És akik hittek neki, azok valóban úgy gondolták, hogy pont egy ilyen fiatal, agilis politikus tudná megújítani a szocialista pártot, amelyet addig a régi csinovnyik apparátusgárda szelleme uralt. Mindenekel?tt Kovács László és népes tábora. Ehhez képest az id?vel pozícióba kerül? Gyurcsány Ferenc pont a sületlenségeivel, esetlenségeivel és m?veltségbeli hiányosságaival vált híressé.

Merthogy ? például rendszeresen bérmálkozik… Ne lep?djék meg senki, pont annyit ért a gazdaságpolitikai kérdésekhez is, mint az egyházi szertartásrendhez. Nem véletlen, hogy Magyarország már jóval a világválság el?tt gazdasági krízisbe került. Voltaképpen ezt, vagyis ennek a folyamatnak a kezdetét leplezte el Gyurcsány és az MSZP a 2006-os választási kampányban. Err?l szól az elhíresült ?szödi hazugságbeszéd. Az sem titok, hogy Gyurcsány legf?bb fegyvere az a konspirációs tapasztalat volt, amelyet még a KISZ-ben gy?jtött össze. Konspirációk, bels? vetélkedések, kiszorítások, leszámolások… Ezt kamatoztatta miniszterelnöksége idején is, más kérdés persze, hogy ezzel a mozgalmi tapasztalatrendszerrel már semmilyen válasz nem adható a modern világ ilyen-olyan kihívásaira. Gyurcsány nyilván a kádári örökséghez nyúlt vissza akkor is, amikor kormánya élén sorra vette fel a kölcsönöket, csakhogy megtarthassa az állam m?köd?képességét, ezzel pedig a saját hatalmát. És persze a szabadságát is. Menekült 2006 véres emlékképei és a saját felel?ssége meg a várható elszámoltatás el?l.

Gyurcsány persze nem az a figura, aki csak úgy feladná, s visszavonulna az üzleti életbe, konkrétan kedvenc gyártmányaihoz, a kádkövekhez. A Demokratikus Koalíció bevallottan is az ? pártja, egyfajta személyes politikai rohamosztaga. Ennek élén szeretne visszakerülni a politikai élet centrumába. Azt mondta tegnap reggel a közrádió 180 perc cím? m?sorában, hogy 200–250 ezer f?re becsüli a DK aktív támogatóit. És 8–10 százalékos eredményt

vár a pártjától a 2014-es országgy?lési választásokon. Úgy véli, az országnak szüksége van a Demokratikus Koalíció érdek-képviseleti missziójára. Az a vicc, hogy mindeközben a DK-nak semmiféle világnézeti elkötelezettsége, s ehhez ill? programja sincs. Szegénység, a másság jogai, leszakadó rétegek, antifasiszta harc… Ez missziónak, programnak, de világnézetnek is nagyon sovány. Ráadásul abszolút túlhaladott. Elmúlt már a modernked? fogalmak, a világjobbító hívószavak és a boldogságígéretek pávatánca. A kérdések ma már brutális nyíltsággal fogalmazódnak meg a nemzetközi színtéren. Ivóvíz, term?föld, energia… Err?l van szó. És Gyurcsány sokat hangoztatott elmélete sem segít már itt. Hisz ? pont azzal támadja az Orbán-kormányt, hogy korszer?tlen, s?t, igencsak veszélyes dolog ma már nemzeti keretekben gondolkodni. Ma már a nagyobb szövetségekbe, földrészeket átfogó politikai és gazdasági alakulatokba való betagozódás idejét éljük. Ezen belül kell keresnünk a boldogulásunkat, s kihasználni annak a keskeny játéktérnek a lehet?ségeit, amit egy tízmilliós nép számára adnak, adhatnak. Csakhogy ma már nem itt tartunk. Hanem ott, hogy nincs semmiféle játéktér sem, s könnyen elfogyhat az ivóvizünk is, a földjeinket pedig kihúzhatják a lábunk alól. Gyurcsány saját bevallása szerint is a globalizmus pártján áll. De még mennyire!

S ma pont az az állítólagos felmérés ad er?t neki ebben, hogy a magyar társadalom tagjainak a nyolcvan százaléka saját biztonságát, azaz mindennapi kenyerét választja nemzeti hagyományaival és szabadságával szemben. Ez a gyurcsányi tervek sarokköve. Egy nép, amely inkább él egy csupor kásán egész életében, minthogy kockáztassa az életét egy rabszolgalázadásban. A DK és holdudvara bevallottan is komprádorszerepre készül. ? közvetítené az idegen „tulajdonosok” akaratát a magyar nép felé. Persze némi el?nyökért cserébe. Közvetítené hamis, szép szavakkal, de inkább zsarolással, s ha kell, a 2006-ban begyakorolt rend?rrohamokkal. Mindez mennyire áll az egykori haláltáborok kápóinak és barakkfelel?seinek morális szintje felett? Még szerencse, hogy a DK vezérkara csupa politikai szalmabábu. Csak sajnálni lehet azokat a jobboldali politikusokat is, akik a nagy és nemes ellenfelet látják Gyurcsányban, s leginkább ?benne minden mai ellenzéki figura közül. Ha kérdezik ?ket, mindig Gyurcsány taktikai érzékére, cinizmusára és harcosságára hivatkoznak, amelyet szerintük az Orbán Viktorral folytatott vitáiban is megmutatott.

Hát ez az, Orbán! Jól érzékelhet?, hogy Gyurcsány legf?bb programja pont az Orbánnal szemben gyakorolt, sokszor gyalázkodásig fokozott, hisztérikus kritika. Csak úgy röpködnek ilyenkor a szentté avatott gyurcsányi szavak, a „köztársaság”, a „progresszivitás” meg a „modern Európa” kifejezések. Maga a DK vezet?je sem hisz bennük, még akkor sem, ha szeretné, ha lenne azért 200–250 ezer bolond, aki ezekre szavazna. Nem, Gyurcsány abban hisz, hogy az amerikai nagykövet megint megkérdezi a magyar kormánybiztostól, mit terveznek a Gyurcsány ellen folytatott vizsgálatokkal kapcsolatosan. Gyurcsány Moszkvában hisz, Brüsszelben és Washingtonban egyszerre. Kérdés, hogy ott hisznek-e még neki. Vagy azok az id?k is elmúltak már…
Sinkovics Ferenc - magyarhirlap.hu

Ajánló